

tagende udføres, dersom man, vel at mærke, ikke kan opnaae noget Bedre. Hvis imidlertid Nogen kan staae frem og sige, at man kan opnaae noget Andet og Bedre, og, hvis der dannes sig et Actieselskab, der vil og kan indfri det Ord, ja, da er Sagen en anden, men først da. Jeg troer derfor, at der er al Grund til at gaae ind paa det Forslag, som her foreligger, og, selv om man betragter det som et meget lille Foretagende, haaber jeg dog, at man vil tage Hensyn til den Deel af Befolkningen, der har Interesse af denne Banes Anlæg. Jeg veed ikke, at der gives nogen Eneste, der kan tabe ved denne Bane. Staten skal ganske vist garantere 4 pCt., men jeg troer dog ikke, at der enten i Regjeringen eller her i Rigsdagen er en Eneste, som troer, at vi kunne staae i Fare for, at Staten vil komme til at gjøre Tilflugt, paa Grund af, at den her omspurgte Bane bliver anlagt. En stor Deel af Befolkningen, nemlig Befolkningen i Sydsjælland og paa Derne, vil nyde Godt af denne Bane, og jeg seer ikke, at en eneste Mand, en eneste Familie i hele Sjælland vil komme til at lide i allerfjerne Maade ved, at denne Bane anlægges, det skulde da være, at de stufede Forventninger vare saa stærke, at de, som have nærret dem, ere misfornøiede med, at Andre faae en Bane, naar de ikke selv samtidigt faae en. De Der, jeg har talt om, ville komme Hovedstaden og det øvrige Land nærmere; de ville ikke i allerfjerne Maade komme til at lide derved, men netop faae opfyldt et Ønske, de flere Gange selv have været med til at udtale. Ja, jeg seer nok, at den Mand, der, hvergang en Afgjørelse skal finde Sted, kommer frem i sidste Dieblik og siger: „Stop! mit Jernbaneanlæg er ikke opgivet endnu; jeg har endnu Haab om at kunne udføre det“, vil blive skuffet ved dette Anlæg. Det er ganske vist haardt, naar man længe energisk og, som jeg troer, dygtigt har arbejdet paa en Plans Gjennemførelse, da at see Banefælsigheder lagte i veien derfor; men det forekommer mig dog, at Laalmodigheden maa ogsaa have sine Grændser; vi have prøvet og prøvet, givet Udsættelse og Udsættelse, og hvergang ere Forventningerne og Forhaabningerne blevne skuffede. Jeg kan saaledes ikke see, at

man med nogen Rimelighed og Villighed kan nægte nu at give denne Concession til det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg veed vel, at der er Mange, som have imod dette Selskab, og jeg troer, at det er egentlig det, der er hele Hemmeligheden i Modstanden, men jeg vil dog bede om, at man ikke, fordi man har Noget imod det omtalte Selskab, vil lade det gaae udover hele den Deel af Befolkningen, hvis Interesser der her er Spørgsmaal om. Jeg troer, at man med temmelig Sikkerhed kan sige, at Bestyrelsen for det sjællandske Jernbaneselskab har meget mindre Interesse i dette Foretagende, end Befolkningen har. Naar Selskabet nu af det sjællandske Baneanlæg kan have et Udbytte af 5 à 5½ pCt., da leve Actionarerne ret trygt og sikkert med deres Actier; medens der, naar et saadant Anlæg, som der her er Tale om, bliver anlagt, dog altid er nogen Fare for, at disse Procenter kunne falde noget. Jeg troer derfor, at man ikke af Frygt for, at det sjællandske Jernbaneselskab kunde vinde endnu Mere, skal styde en Sag som denne fra sig.

R. Pedersen: Jeg vil, ligesom den ærede sidste Taler, begynde med at sige, at jeg ikke i fjerneste Maade er interesseret i det sjællandske Selskab, ligesaa lidt som jeg er interesseret i en østsjællandsk Banes Anlæg; jeg seer som han Jernbaneanlægget alene fra Statens og Befolkningens Standpunkt, og fra denne Side haaber jeg, vi Alle see et saa rigtigt Foretagende som dette. Det er ganske vist, at vi med de Baner, som for Dieblirket findes paa Sjælland, ikke længer kunne betragte det sjællandske Jernbanenet som afsluttet, og der har ogsaa allerede længe reist sig vægtige Stemmer for, at Sydsjælland skulde deeflagtig-gjøres i Jernbanegoderne. Der er Ingen, som har benægtet disse Stemmers Berettigelse, men derimod har der været en Tid, da der ikke er blevet arbejdet activt paa at realisere Planen, og først, efterat et andet Project var kommet paa Bane, grebe de, om hvem man skulde antage, at de maatte have været de Første til at søge en saadan Plan realiseret, de, som for Dieblirket ere Ihændehavere af Jernbanenettet paa Sjælland, til at foretage et kraftigt Skridt i